

Posudek

diplomové práce Bc. Ivany Klímové: Výšinné sídliště v Praze-Dubči-Rohožníku v kontextu ostatních řivnáčských lokalit v mikroregionu Rokytky a Botiče – The hilltop settlement in Praha-Dubeč-Rohožník in the context of other sites of the Řivnáč culture in the microregion of Rokytky and Botič creeks, 84 str. s literaturou, 14 obr., 40 tab. a 4 grafy. Praha 2015, Univerzita Karlova.

Předmětem autorčina odborného zájmu se stala lokalita Rohožník v Praze-Dubči, jejíž pravěké osídlení bylo dokumentováno již zhruba v polovině minulého století. Jde o výšinné sídliště na pravém břehu Říčanského potoka, dříve silně narušené kamenolomem, dnes bohudík chráněné alespoň jako přírodní památka. Lokalita dlouhou dobu trpěla neduhy, které ostatně nejen v Čechách provázejí významný počet archeologických nalezišť – přestože na ní byl proveden výzkum a při něm získáno poměrně značné množství pramenů, nebyly tyto nikdy zevrubně publikovány. V případě Rohožníku jde o akci B. Novotného, tehdy pracovníka Muzea Hlavního města Prahy, uskutečněnou v roce 1950. Právě tuto mezeru v poznání lokality se autorka snažila zaplnit, zpracování dostupného materiálu řivnáčské kultury z uvedeného výzkumu se tak stalo základem pro její diplomovou práci.

Vlastní analýze dostupných pramenů z lokality předchází pasáže, v nichž se autorka zabývá stavem poznání řivnáčské kultury v Čechách, jejím postavením v rámci eneolitu, chronologií, typy movitých a nemovitých památek atd. V nich autorka prokazuje dostatečnou znalost problematiky studia daného období, které posléze odpovídajícím způsobem promítla do dále prezentovaného zpracování konkrétních pramenů. Jejich kontext je dále umocněn charakteristikou řivnáčských pramenů v mikroregionu Říčanského potoka/Rokytky, kam výšinné sídliště na Rohožníku spadá.

Přístup autorky k prezentaci vlastní lokality je na první pohled odpovědný, ať již jde o její popis a postavení v krajině (nelze nepřehlédnout, že autorka naleziště též osobně dokumentovala), či přidanou hodnotu provázející zpracování poměrně strohé terénní dokumentace zanechané B. Novotným (autorka plány zdigitalizovala), ze které se snažila vytěžit maximum možného. Rozsah zpracování movitých nálezů dokládá přiložená databáze, zahrnující kromě minoritních nekeramických nálezů 1771 keramických jedinců, včetně střepů kultury únětické, která byla na nalezišti též evidována. Detailní analytickou pozornost poté Ivana Klímová věnovala asi třetině nálezů, které bylo možné s větší či menší mírou pravděpodobnosti přiřadit kultuře řivnáčské; z analýzy zbývajících nálezů lze ocenit zejména

rozbor mazanice, jejíž alespoň elementární popis bývá v literatuře často opomíjen. Znalost práce software v prostředí ArcGIS autorka prokázala v poslední kapitole, kde testovala řívnáčské lokality zejména ve sledovaném mikroregionu/mikroregionech, přičemž prokázala, že se neodchylují od dosavadních zjištění (blízkost vodních toků, expozice svahů se sídlišti tendující k jihu atp.).

Diplomovou práci Ivany Klímové lze hodnotit v kontextu dané kategorie textů jako standardní, neboť autorka zvládla zpracování poměrně rozsáhlého souboru sídlištní keramiky; vyzdvihnout je třeba zejména dokumentační preciznost autorky a snahu o maximální vytěžení dostupných informací. Práci proto **d o p o r u č u j i** k dalšímu řízení.

V Praze dne 9. 6. 2015

PhDr. Miroslav Dobeš, Ph.D.